

## **El senyor conseller de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge:**

Gràcies, presidenta.

Senyor Torró, fent alguna referència a alguna pregunta concreta sobre la falta d'inversió en espais protegits. Según Europarc, fundación del BBVA, «la inversión media por hectárea para los parques naturales nacionales es de 53,4 euros por hectárea, frente a los 100 euros por hectárea que se está invirtiendo en los parques naturales de la Comunidad Valenciana». No som mosatros, és Europarc... Pareix que no està mal.

Però, a més, abans li ensenyava un *planet*, que era molt clar, què es fea abans, què està fent-se ara i com han baixat en alguns aspectes els perills que hi havia sobre eixos incendis forestals que s'estaven produint. Per tant, coherència total, coherència en el territori, coherència en la política de l'auia i coherència en la defensa dels interessos dels valencians.

Crec que cal ser molt respectuosos en moltes qüestions que s'han dut a terme i que anem a continuar amb eixe tipus de polítiques d'ordenació del territori.

Jo els deia, i els torne a repetir, estem disposats a treballar conjuntament, i anem a treballar sobre propostes concretes, no era hui el moment de dur-les. Però no tinc ningun inconvenient de demà mateix estar treballant amb vostès sobre com preparar eixes propostes i fer eixes coses.

Estan pensant sempre que la comunitat i els valencians són els que estan per damunt de tots i no els interessos partidistes. Si anàrem a credibilitat, que enganyem o no enganyem, jo crec que sols faria falta mirar què passa aquí en este hemicicle. En este hemicicle hi ha un número d'uns partits i un número d'uns altres partits. Per què no reflexionem un poquet i diem: «no estarem equivocats»? No serà qüestió de rectificar un poquet eixa forma d'anar en contra de tot?, en contra dels transvasaments, en contra de l'Ave, en contra del territori, en contra del golf... Anem a reflexionar, anem a vore si som capaços de fer una política comuna que mos interesse a tots.

I fent referència al que dia el senyor Pla, és cert que jo no recorde al senyor Pla brindant, és cert. Possiblement a mi la imatge de la ministra Narbona brindant, que eixa sí està clara, eixa està ahí, està clara... I també recorde al senyor Pla parlant amb el senyor Maragall en el delta de l'Ebre, no sé si brindant o no brindant, però fent política seguidista del que s'estava marcant en alguns partits de Catalunya, conforme després han continuat fent. (*Aplaudiments*)

Per tant, siguem seriosos amb les polítiques, disposats a pactar, disposats... però que valga per a alguna cosa. No fa massa pactàvem aquí que 390 hectòmetres cúbics eren les necessitats de la comunitat, perquè després es diga que no fa falta res i que està tot cobert, conforme s'acaba de dir.

### **La senyora presidenta:**

Muchas gracias, señor conseller. (*Aplaudiments*)

### ***Compareixença de la consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació***

### **La senyora presidenta:**

Continuem amb la compareixença de la consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació per a informar sobre les línies generals de la política que durà a terme la conselleria

en la present legislatura, sol·licitada a petició pròpia i pel Grup Parlamentari Socialista.

## **La senyora consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació:**

Senyora presidenta.

Senyors i senyores diputades.

En la meua primera compareixença davant esta cambra vull expressar, en primer lloc, el meu agraïment al president Camps per la confiança que ha depositat en la meua persona per a dirigir la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació del seu govern, la qual cosa és un gran honor i una responsabilitat per a mi. (*Aplaudiments*)

Tinguen la seguretat, senyories, que dedicaré tot el meu esforç, junt a l'equip que m'acompanya, per a tractar de millorar la qualitat de vida i el benestar dels nostres llauradors, pescadors i ramaders, la qualitat i promoció dels nostres productes i el progrés, competitivitat i rendibilitat de les nostres empreses agroalimentàries.

Vullc des d'este mateix moment posar-me personalment a disposició de totes vostres senyories per a totes les iniciatives que tinguen a bé proposar-me per millorar l'activitat agrària, perquè tot allò que beneficie la nostra terra serà escoltat i atès.

Senyories, el sector agrari és un sector estratègic en la nostra comunitat, amb una gran rellevància sociocultural i econòmica i que desplega els seus efectes per tot el nostre territori que ens conforme i ens identifica. Un sector que és l'eix de la vida social i econòmica i factor fonamental per al manteniment de la renda i ocupació en moltes de les nostres comarques, i essencial també per a l'equilibri i cohesió territorial de la nostra comunitat, de nord a sud i d'est a oest, a més d'una activitat arrelada a la nostra història, cultura, costums, definitòria de la nostra identitat i de la nostra personalitat valenciana, com assenyala el nostre Estatut d'autonomia.

Voldria, abans d'exposar les iniciatives, accions i projectes que durem a terme en esta legislatura, reflexionar junt amb les vostres senyories sobre alguna cosa que considere necessària en estos moments en què la concepció del nostre territori i les activitats que sobre ell es produïxen cal contemplar-les des d'una òptica global.

El nostre territori és el que tenim, el que ens sustenta, l'espai sobre el qual actuem i treballem. Hem de considerar-lo globalment i actuar sobre ell amb molta sensibilitat i atenció, amb molt d'afecte, perquè és el nostre principal patrimoni, la cosa que tots vertaderament estimem.

La implicació d'estes activitats amb el medi ambient amb un creixement sostenible, amb el paisatge, el desenrotllament rural, amb els espais habitables, amb tot allò sobre el que discorre el nostre cicle vital com a persones i com a ciutadans és del tot innegable.

Contemplar els nostres arrossars des de la Ribera Baixa, des de la muntanyeta dels Sants o des de l'A-7 és una cosa que ens identifica a nosaltres mateixos i retenen en la seua memòria els milions de turistes que mos visiten. Els tarongers de la Plana, les oliveres de l'Alt Palància, les vinyes de Requena i Utiel, el raïm del Vinalopó Mitjà, els camps de l'horta de la Vega Baixa o el palmerar d'Elx, per citar només alguns exemple. En el creixement de la nostra terra i en la nostra forma d'encarar-ho, agricultura i medi ambient van estretament units.

Observar les nostres muntanyes, els nostres camps, les nostres marjals, arrossars, fruiters, els nostres ports pesquers està també observar el nostre patrimoni que ens reconeix, i

en el qual tots ens reconeixen. El paisatge té, senyories, un valor cultural i emocional incalculable.

Em propose, senyores i senyors diputats, analitzar i sopesar des del meu departament, i en col·laboració amb el departament de medi ambient, l'impacte paisatgístic de les nostres explotacions agràries, perquè hem de saber conjugar agricultura, medi ambient i creixement, perquè la nostra terra sempre serà millorable i perquè tenim un compromís amb les generacions futures. Vivim en la terra, sobre la terra i de la terra, i tot allò que es relaciona amb ella ens interessa especialment.

Si volem una vertadera cohesió territorial de la nostra comunitat, un creixement equilibrat, evitar els factors de risc, com és el despoblament de pobles d'interior, les conseqüències d'envelliment poblacional, si volem l'afluència d'activitats i sinèrgies en les nostres comarques agrícoles, que permeten una consolidació del benestar social, la vertebració i el progrés solidari de la nostra terra hem, senyories, de caminar tots junts.

El desenrotllament rural de les nostres comarques emmarcat en eixa concepció global del territori ha de tindre un suport legal al més alt nivell en el nostre àmbit autonòmic. Per això em propose, senyories, promoure en esta legislatura la llei de desenrotllament rural en el territori de la Comunitat Valenciana.

Senyores i senyors diputats, les polítiques del govern valencià que dirigeix el president Camps són essencialment transversals. La política econòmica i la social van intensament lligades, de manera que a major creixement econòmic, major benestar social, majors oportunitats per a tots.

L'agricultura, la ramaderia, la pesca i alimentació participen igualment d'eixa lligam entre l'àmbit econòmic i el social i han de participar plenament del nostre progrés i del nostre benestar, de la nostra qualitat de vida.

La política amb majúscules és sobretot política social, i la matèria que hui tractem en esta cambra per descomptat que també ho és. I esta voluntat política de transversalitat del meu departament no és sols una conseqüència del caràcter o denominador comú de la nostra acció de govern, sinó que és necessària, i crec fermament en ella, en eixe caminar junts a què feia referència anteriorment, i que desitge que tots compartim i, per descomptat, parlem i consensem.

Propose, senyories, estretir també la col·laboració i la cooperació en altres departaments del govern valencià en temes com sanitat, turisme, ocupació, medi ambient, vivenda rural, educació, indústria i en el món de l'empresa. En definitiva, amb tot allò que afecte els hòmens i les dones del nostre sector agroalimentari.

Perquè tot això, senyories, tinc la il·lusió, el desig i la confiança que en esta legislatura aconseguirem tots junts, tots els sectors implicats, un acord que conjugue tots estos aspectes que he anat mencionant, des del punt de vista de territori, d'allò social i, òbviament, d'allò econòmic, per les persones que treballen en el camp i a la mar.

Convindran amb mi que és del tot convenient esta reflexió global i des de tots els punts de vista possibles. Per eixe motiu em propose propiciar un marc de diàleg i encontre en un congrés autonòmic que done llum a totes estes qüestions i que propicie un document final a manera de declaració que siga la base d'un compromís polític i social de gran abast. Este compromís informarà l'acció de govern sobre les activitats que incidixen, i que tenen influència i interactuen especialment en les activitats agràries. En definitiva, un gran acord sobre el futur i l'horitzó de l'agricultura, la pesca i la ramaderia, en el marc global del desenrotllament econòmic de la nostra comunitat.

Senyories, tenim molt clar en el nostre govern que el capital humà, les persones, no són sols l'eix de les nostres polítiques, sinó que són les verdaderes protagonistes d'elles. El capital humà és el motor central de l'activitat productiva. L'agricultura, la ramaderia o la pesca no tenen garantit per si mateix el seu futur, necessiten les persones que les amen i que les treballen, necessiten hòmens i dones jòvens que garantisquen la seua perdurabilitat i el seu futur, que és el futur de tots mosatros.

Els jòvens són indispensables per a conquistar eixe futur, i a ells pense dirigir-me de forma molt especial, a través de la creació d'una taula de jòvens agricultors, on puguem entre tots debatre i aportar noves propostes que aconseguisquen que l'activitat agrària siga per a ells atractiva, moderna, accessible, que genere rendes del treball comparables als altres sectors d'activitat. I per això hem d'actuar treballant, com dia abans, tots de la mà si volem que els nostres pobles tinguen futur i sentir les veus dels xiquets pels nostres carrers; si volem vore llum darrere de les finestres i persianes pujades; si volem, en suma, vida i futur, hem de posar en valor el nostre camp i sobretot els nostres llauradors.

Posarem en marxa línies d'actuació específiques per aconseguir el relleu generacional, per afavorir i impulsar la incorporació definitiva de la dona a l'activitat productiva, per a evitar o minimitzar els riscos i debilitat de les nostres zones rurals quant a pèrdua de població es referix, i un pla de sensibilitat per a millorar la imatge i la consideració professional i social de l'activitat agrària, perquè es reconega que este sector viu del seu esforç i el necessitem, perquè és el que ens proveïx a la resta de la societat d'aliments de primera qualitat.

Volem establir mesures que propicien la diversificació d'activitats en les nostres comarques d'interior i en les zones amb menys recursos, i que faciliten que les dones i els jòvens s'incorporen al món laboral, bé siga en activitats agrícoles, bé en altres activitats que es desenrotllen en el medi rural.

La incorporació de la dona al món laboral, que ha sigut massiva en estos últims anys en altres sectors d'activitat, ha de dur-se a terme sempre dins d'un context de conciliació entre la vida familiar i laboral, que és encara més sensible i necessitada d'especial protecció en l'àmbit rural.

Hem de disminuir fins a la seua eliminació els desavantatges que indubtablement encara existixen entre l'àmbit rural i l'àmbit urbà. Per açò necessita d'un important esforç i d'una aposta ferma per la cohesió territorial i el desenrotllament rural. Per això la incorporació dels jòvens i de la dona a l'activitat agrària i a l'activitat laboral en general és fonamental i serà, per descomptat, una prioritat per a mosatros.

La Comunitat Valenciana és una terra d'acollida. En els últims huit anys ha creixcut la nostra població prop d'un milió de persones. Es tracta de persones que busquen en la nostra terra iniciar un nou projecte de vida. Vènen a viure i a treballar amb mosatros per aconseguir un futur per a ells i les seues famílies.

Senyories, és una realitat social que esta nova població està trobant en l'agricultura una de les seues primeres oportunitats de treball i d'integració. Volem que això se faça amb dignitat, amb formació, amb capacitació professional i perquè realment troben en el medi rural eixa oportunitat de treball real.

Senyories, l'activitat agrària és una activitat productiva, una activitat econòmica que fa una aportació al conjunt de l'economia autonòmica i nacional realment significativa. Em referiré a això a continuació.

La pensió exportadora de la nostra agricultura és molt més gran que en altres comunitats autònomes. Així, si a

Espanya s'exporta al voltant del 35% de totes les fruites i hortalisses que es produïxen, a la Comunitat Valenciana esta xifra s'eleva al 62,25%. Les exportacions de productes agroalimentaris van aconseguir el passat any 2006 un valor de 3.743 milions d'euros, amb una producció de 4,5 milions de tones, i açò representa un 20% del total de les exportacions de la nostra comunitat.

Les fruites, el principal producte agrícola exportat, amb un valor de 2.200 milions, suposa el 59% del total de les exportacions de productes agroalimentaris i té un pes del 12% sobre el total de les exportacions de la nostra comunitat.

Respecte al conjunt de l'exportació espanyola, les exportacions de fruites valencianes van constituir en este mateix exercici 2006 més del 48% del total, representant el capítol dels cítrics més d'un 75%.

Som la primera comunitat autònoma exportadora de flors i plantes, en un 34% del nacional. La tercera en hortalisses, en 660 milions d'euros. Exportem per valor de 136 milions d'euros productes pesquers. Xifres realment importants si es té en compte que el capital del sector és netament valencià, la qual cosa col·loca al sector en una situació de privilegi en el rànquing dels enviaments a l'exterior.

Amb clara orientació a l'exterior, l'agricultura valenciana ha contribuït i continua contribuint significativament al superàvit de la balança agroalimentària espanyola, que seria deficitària sense l'aportació de la Comunitat Valenciana. I per descomptat, contribuïx que la taxa de cobertura de les exportacions valencianes siga la més alta de tota Espanya, i en l'agroalimentària concretament del 172%.

Tot això, senyories, també cal dir-ho, amb escàs suport econòmic de la política agrària comuna i sent objecte moltes vegades d'un tracte marginal des de Brussel·les, les polítiques dels quals han estat orientades tradicionalment als sectors subvencionats de l'agricultura continental.

Capítol important és també la contribució a l'ocupació d'este sector en 66.300 persones en activitat també en l'exercici 2006. Encara que fem referència al sector agroalimentari en el seu conjunt, que inclou l'agricultura, ramaderia, pesca, indústria, comercialització i ocupacions indirectes generades pel sector, suposa el 17% de la població activa en la comunitat i suposa entorn a 415.000 llocs de treball; en el grup de les indústries de productes agroalimentaris i begudes, l'ocupació en l'exercici passat va créixer a la comunitat un 5%, dos punts per dalt del que va créixer el mateix sector en Espanya.

Bé, la nostra opció de govern té un compromís amb tot el sector agrari de la comunitat. És absolutament imprescindible que l'activitat agrària valenciana continue sent un referent, un motor de la nostra economia, no sols per la importància de les xifres a què m'acabe de referir, sinó per assegurar que siga una activitat productiva rendible i atractiva també per a les inversions, per a l'ocupació i per a les persones. Si aconseguim este objectiu, aconseguirem que l'agricultura i la pesca participen en pla d'igualtat, juntament amb els altres sectors productius, per a conformar la societat del benestar que actualment gaudim en la Comunitat Valenciana; però poder continuar millorant-la, perquè el progrés i el benestar social i l'econòmic no són una foto fixa, sinó que estan en contínua evolució.

Apostem decididament per un nou model del desenvolupament productiu que faça possible que el sector afronte amb fermesa els reptes que comporta el procés d'internalització de l'economia.

Senyories, en l'agricultura es creu o no es creu, i nosaltres creem en ella. Prova d'això són les propostes del programa del Partit Popular. Propostes que se sumen a altres mesures de política agrària que apliquem en els següents

àmbits: en l'àmbit de la planificació, aplicant els resultats de la investigació i el desenvolupament tecnològic; en l'àmbit de la producció, oferint solucions clares i eficaces; en l'àmbit de la comercialització, amb l'experiència que ja nos dona el camí recorregut, la nostra meta és guanyar mercats i consumidors dia a dia; en l'àmbit territorial amb l'estratègia valenciana de desenvolupament dels territoris rurals, Ruralter, i en l'àmbit institucional, defensant els interessos del sector agrari valencià a Madrid, a Brussel·les, front a l'Organització Mundial del Comerç, i en tots aquells organismes i fòrums en què la nostra veu i la nostra posició haja de ser escoltada i tinguda en compte. I sempre, com no, de la mà de les nostres associacions de llauradors i les federacions d'empresaris que també reivindiquen davant de les administracions els seus drets.

Permetent-me que els detalle algunes de les actuacions i mesures amb les quals ja estem treballant.

En l'àmbit de la planificació. És òbvia la importància de les polítiques d'investigació, desenvolupament i innovació en qualsevol sector econòmic. En el sector agrari, l'Institut Valencià d'Investigacions Agràries, conegut IVIA, és la peça clau perquè les nostres produccions estiguen presents en el mercat al llarg de tot l'any.

En el context del nou model de desenvolupament productiu pel qual apostem, l'element innovador i bàsic serà la xarxa d'instituts tecnològics agroalimentaris, en què cada centre estarà especialitzat en una producció agrícola o ramadera. El resultat de la investigació d'estos centres s'aplicarà de manera immediata. Una xarxa d'investigació dotada amb la tecnologia més innovadora, on l'aplicació pràctica al camp serà una realitat. Açò és investigació directament per al llaurador, investigació, en definitiva, per al sector. *(Aplaudiments)*

La xarxa d'instituts tecnològics agroalimentaris treballarà al seu torn amb aquelles cooperatives i empreses que ja estiguen realitzant la seua pròpia experimentació, cofinant projectes que puguen ser d'esta forma més rendibles i viables.

En definitiva, un instrument per aconseguir varietats noves que ens permeten incrementar els rendiments en un entorn respectuós amb el medi ambient, dissenyar noves iniciatives per a lluitar contra les plagues i malalties de les plantes i aconseguir la diversificació de productes que responga a les noves demandes del consumidor actual.

Acabem en este moment d'aprovar ajudes per valor de 13 milions d'euros, de les quals es beneficiaran 54 empreses i cooperatives valencianes, totes elles per a desenvolupar projectes d'investigació agrària en les seues pròpies instal·lacions experimentals. Els projectes han sigut en cultius com els cítrics, raïm de taula, albercoquer, cirerer, olivera, arròs, raïm de vinificació, entre d'altres. Se tracta d'una actuació pionera en qualsevol altra comunitat autònoma. I crec que ha sigut una excel·lent iniciativa desenvolupada en l'anterior legislatura. Ara és el moment de millorar els canals de transferència de tecnologia des dels instituts als sectors productius, i eixe és el camí que anem a seguir.

La nostra actuació estratègica en investigació, desenvolupament i innovació passa per consolidar els instituts tecnològics que es posaren en marxa al final de la legislatura anterior, com el centre de tecnologia làctia a Pinedo, el de la qualitat avícola en Alqueries o el centre integrat avícola en Ayora. Posar en marxa els instituts que estaven en projecte o en fase d'execució, com el vitivinícola i enològic de Requena, el de raïm de taula a Novelda i l'hortofructícola a Carlet. I crear nous centres tecnològics, com els dedicats a l'olivicultura i fruits secs, als de les flors i plantes ornamentals, per a continuar amb el desenvolupament intensiu, xufa,

plantes aromàtiques i producció biològica i, per descomptat, els cultius bioenergètics.

L'avantatge d'esta xarxa de centres tecnològics és que tots ells estaran situats a peu de la comarca on siguem intensius estos cultius. Igualment, planificarem i fomentarem la implantació d'activitats agroindustrials com a element auxiliar i complementari de les nostres grans produccions.

En definitiva, el nostre objectiu en este àmbit és diversificar producte, diversificar activitat i evitar temporabilitat. En l'àmbit de la producció adaptant les necessitats de la nostra agricultura al nou model de desenrotllament productiu que hem posat en marxa en el marc del pla Millorar. Volem garantir i millorar la rendibilitat de les explotacions. Una de les nostres primeres actuacions serà continuar treballant amb els agents del sector per a implantar un model de contractació al camp, amb un preu de referència al que s'adherisquen les parts i que garantisca el llinar de rendibilitat de les produccions.

Per aconseguir este objectiu, un instrument fonamental serà la posada en marxa de l'observatori de preus agroalimentaris de la Comunitat Valenciana, que s'estendrà posteriorment a totes les produccions agrícoles, ramaderes i pesqueres. Serà un procés obert i públic, i estem convençuts que proporcionarà seguretat, expectatives i rendibilitat al nostre sector. L'observatori treballarà amb el sistema d'identificació geogràfica, que ja tenim en marxa, i que s'estendrà progressivament a tot el territori i a diferents produccions, després de completar el cent per cent, i en això estem, en estos moments en l'inventari cítricol.

Este SIG que s'actualitzarà continuament per mitja de tècniques de teledetecció permetrà planificar amb més exactitud les nostres produccions agràries i oferirà als agents econòmics del sector un coneixement detallat de les matèries d'estes, a fi de facilitar la presa de decisions. A estos dos instruments de planificació i control observatori i SIG, afegirem un tercer instrument, que elaborarem en tot el sector: el mapa prospectiu de produccions agroalimentàries de la Comunitat Valenciana, perquè les produccions agràries en el nostre territori estiguen ajustades a la demanda i a les tendències de mercat, en què es permetrà planificar correctament cada una de les campanyes.

Sense dubte, hi ha molt treball per davant, però eixe és el nostre major estímul per a intervindre en la mesura que pugam, recolzant el sector per a millorar la seua situació. El que ja hem vingut fent fa temps escoltant-los a tots continuant en el pla Millorar, que ja s'ha ficat en marxa en l'anterior legislatura.

Millorarem l'eficiència de les nostres explotacions, potenciant la producció, fomentant el cultiu i l'explotació en comú, la modernització dels nostres regadius fins a aconseguir el cent per cent de reg localitzat en la present legislatura, recolzant també el canvi generacional i afavorint la renda agrària. A més, amb propostes clares per la reconversió varietal, l'agricultura sostenible i ecològica, els cultius energètics, la ramaderia i la pesca, sense descuidar en cap moment el creixement integral dels nostres territoris rurals.

En definitiva, senyories, duent a terme i complint amb el programa electoral agroalimentari del Partit Popular, com és el nostre compromís amb el poble valencià, que li va donar el seu suport majoritari en les passades eleccions autonòmiques, junt a les actuacions que ja els he anunciat en posarem en marxa altres encaminades a avançar en la modernització, competitivitat i eficiència de les nostres explotacions i de la nostra indústria agroalimentària.

La nostra acció de govern continuarà també perquè és vital per a la nostra terra amb la política de modernització de regadius com deia feia uns moments i que tants bons resul-

tats està donant. Els nostres agricultors estan fent un gran esforç, un esforç molt important per a estalviar i utilitzar l'aigua, i La Generalitat seguirà recolzant-los en la modernització dels seus camps.

Durant el present exercici 2007 s'han dut a terme inversions en modernització de regadius, que afecten 20.000 hectàrees per valor de 225 milions. El nostre compromís com deia, per a esta legislatura, és aconseguir el cent per cent.

Senyories, el camp valencià necessita aigua, la Comunitat Valenciana necessita aigua, sense aigua no hi ha agricultura, sense aigua no hi han productes agroalimentaris de qualitat, sense aigua suficient no hi han exportacions, no es genera riquesa, no hi ha desenrotllament rural, ni cohesió territorial, en definitiva, no hi ha vida, ni futur per al camp.

Per això, junt als llauradors i als regants de la nostra comunitat continuarem reclamant l'aigua de l'Ebre, transvasaments des de les conques excedentàries a les deficitàries, i ells continuaran com fins ara aprofitant gota a gota de cada aigua que els arribe.

Parlar d'agricultura valenciana és parlar de productes de qualitat, productes que cada vegada més són valorats pels consumidors, però que necessiten major projecció, faena que fem intensament tant en la promoció del producte fresc com del transformat. I en eixa aposta per la qualitat, vull fer menció especial a productes com l'oli d'oliva, que es troba en plena expansió i que està recuperant varietats d'oliva autòctones; o el caqui tan valorat en alguns mercats de la península, amb creiximents importants en els seus enviaments a l'exterior; la fruita d'estiu, el raïm embossat del Vinalopó, la xufa de València, les cireres de la muntanya d'Alacant, les magranes, els nispros de Callosa, i el nostre sector hortícola en la tomata al cap, pel seu volum de producció i exportació molt arrelat en la província d'Alacant i en la comarca d'Alcalá de Xivert, les carxofes de Benicarló, els nostres vins. En definitiva, senyories, uns productes d'excel·lent qualitat, dels quals estem orgullosos, que ens alimenten i als quals estarem prestant gran atenció, tant en allò relatiu a la producció com a la comercialització.

Una menció destacable mereix fer el sector de flors i plantes, amb més de 5.000 hectàrees de cultiu, de les quals ja 600 estan cobertes i amb un valor de producció de 212 milions d'euros en l'any 2006.

Quant al sector ramader tan rellevant en les nostres zones de l'interior i seguint el nostre compromís de modernització de les explotacions continuarem concedint ajudes per a mantindre, impulsar i millorar la nostra cabanya ramadera, i també per a les xicotetes i mitjanes empreses transformadores i comercialitzadores de productes carnis. La nostra producció ramadera va ser en 2006 de 1.833.000 caps de bestiar, destacant en molt el porcí i l'oví. En 2006, també, la producció de carn va ser de més de 364.000 tones en canal, el que va suposar un increment respecte al 2005 del 7,65%. Hi ha programes de suport en marxa, com el de la concessió de 3,7 milions d'euros per al trasllat de granges per motius d'interès públic al que cal sumar altres dirigits a abaratir el preu del pinso, factor este capital per als nostres ramaders. Els productes transformats com la mel, els formatges, embottits i altres productes carnis, tenen hui un lloc de prestigi en el mercat que fomentarem tan dins com fora de les nostres fronteres.

Junt a les associacions de ramaders crearem una xarxa de vigilància epidemiològica i continuarem impulsant des de La Generalitat el suport sanitari perquè els ramaders i apicultors puguen defensar adequadament els seus productes i els seus derivats. Impulsarem les agrupacions d'interès econòmic per al subministrament de productes i subproductes per a l'alimentació animal i productes sanitaris i venda agru-

pada dels animals o dels seus derivats. Aixina mateixa, és la nostra intenció com ja he dit anteriorment, incorporar el sector ramader a l'observatori de preus.

En relació a la pesca, senyories, en el sector pesquer de la nostra comunitat continuarem recolzant la renovació de la nostra flota pesquera, la modernització de les llonges i la creació d'alguna d'elles, com estem fent estos dies, en Gandia, a efecte de millorar la comercialització dels productes pesquers i fomentar la venda en comú; mesures, totes elles, que estem duent a terme en estreta col·laboració amb les confraries i amb la confederació de confraries. De la mateixa manera que hem recolzat el sector pesquer en la seua reivindicació d'ampliar fins a tres milles la pesca d'arrossegament.

Continuarem implantant nous esculls que incrementen la protecció del medi marí i la recuperació de caladors, experiència que està donant resultats molt satisfactoris com reconeix el mateix sector.

No vull deixar el capítol pesquer sense detindrem en la potencialitat dels nostres cultius marins en què som una potència a Espanya, amb una producció anual que supera les 10.000 tones. La Comunitat Valenciana produïx 7.000 tones de dorada, que és el primer lloc a nivell nacional. El mercat espanyol és deficitari en producció de peix, i no obstant això és el segon consumidor del món. Depén doncs de les importacions, tant de les captures obtingudes en caladors de països tercers, en aigües jurisdiccionals de la Unió Europea, com de l'aqüicultura d'altres països. Per tant, els cultius marins de la comunitat seran objecte de la nostra atenció prioritària des del punt de vista de la producció, comercialització i investigació.

Tal com he assenyalat en diverses ocasions el sector agrari valencià té una gran orientació i vocació exportadora. Per afavorir el creixement i l'expansió del nostre sector agroalimentari i per a canalitzar la nostra vocació exportadora crearem la agència valenciana d'exportacions agroalimentàries i hortofructícoles, que treballarà en estreta col·laboració en l'Institut Valencià de l'Exportació. Esta agència naix amb el compromís d'obrir nous mercats i de potenciar els actuals i de desenvolupar projectes d'internacionalització del sector. Els productors valencians són conscients que han de situar-se en mercats cada vegada més globalitzats i més competitius, i en els que hi ha cada vegada més concessions a països tercers de la Unió Europea.

En este concepte d'internacionalització és lògic que es comprometem a buscar nous mercats per a donar eixida als nostres productes: Estats Units, Rússia, Xina, l'Europa central i l'oriental, són mercats de gran futur pels nostres productes. Treballarem per la cultura del consum dels nostres productes, per incentivar la producció dels que es vénen, per ser competitius i per buscar els mercats propicis, perquè la nostra ja bona imatge millore cada dia i tinga el seu reflex de prestigi en els mercats, traduint-se eixe prestigi en rendibilitat, en ocupació, desenrotllament sostenible i cohesió del nostre territori.

El consum de fruites i hortalisses fresques és primordial per a la nostra salut i paradigma de la dieta mediterrània, que és una altra de les nostres senyes d'identitat; per això, continuarem les campanyes de consum de fresc i proposarem accions que conjuguen i interrelacionen el valor salut en la dieta mediterrània i els productes valencians.

Bé, som la terra de la taronja i no per això hem de descuidar el seu consum, la seua promoció, i hem de crear hàbits de consum de la taronja en els nostres xiquets i jòvens. El suc de taronja acabat d'esprémer és un producte ideal per a fomentar eixe consum i, a més, és una beguda saludable i un immillorable antioxidant que tots ens reco-

manem, però paradoxalment en la terra de la taronja el suc és car, és difícil aconseguir-lo per menys de dos euros. Em propose, senyories, promocionar el consum de suc per al gran públic, en especial infantil i juvenil que passeja pels nostres pobles i ciutats, que el tinga a mà, accessible i barat. El pla Taronja-suc persegueix això precisament. *(Aplaudiments)*

Començarem amb un programa pilot en les tres capitals de província i l'estendrem progressivament a tot el territori. Consistirà en la instal·lació en les carrers i places de punts de venda. Garantirem un preu d'adquisició de la taronja del camp, subministrament de la taronja en el punt de venda, aprofitament de residus i una imatge inequívoca que siga fàcil de reconèixer. Creguem que millorarem i fomentarem amb esta acció els hàbits de consum i confiem que siga una encertada acció de promoció.

En l'àmbit territorial, la conselleria començarà en 2008 l'aplicació d'una nova estratègia regional plurianual que s'estendrà fins al 2013, i que tindrà com a objectiu el desenrotllament continuat i sostenible dels territoris rurals. L'hem anomenat estratègia Ruralter. L'estratègia recolzarà de manera prioritària les zones més desfavorides de l'interior. Però els municipis quantificables com de ruralitat intermèdia també seran beneficiaris de Ruralter que tindrà allí com a principal objectiu la protecció del paisatge rural i la promoció d'un tipus de desenrotllament econòmic compatible amb ell.

Partim ja de l'existència prèvia de tres edicions anteriors d'estes ajudes territorials i en este nou inici hem volgut aprofundir en la necessitat d'orientar tota l'actuació a nivell regional cap als principals reptes que hui afecten el medi rural, un objectiu econòmic de diversificació i renovació del teixit productiu, i un objectiu social de millora de la qualitat de vida dels seus habitants. Per tant, i en sintonia amb les polítiques transversals del govern valencià, es recolzaran fonamentalment inversions en tecnologies d'estalvi d'aigua i energia, en paral·lel amb la lluita contra el canvi climàtic; se promocionarà l'ocupació en aquells projectes que generen llocs de treball, en especial, qualificats; la modernització del teixit productiu per mitjà de l'ús de noves tecnologies; se prioritzaran els promotors amb fills menors i famílies que residixquen en el territori rural; i se prioritzaran projectes que protegixquen el paisatge, especialment en els municipis inclosos en un parc natural.

En l'àmbit institucional, la política agrària de la nostra comunitat passa ineludiblement per defensar amb perseverança i intel·ligència els interessos de la nostra agricultura, una agricultura que, com he dit, no rep el tractament que mereix ni des de la Unió Europea ni des de l'administració central. Basten com a exemples paradigmàtics els resultats obtinguts en la reforma de l'OCM de fruites i hortalisses i les negociacions que estem mantenint amb l'OCM del vi. Una volta més, l'agricultura que viu del mercat, que és la nostra, la que no rep subvencions directes de la PAC, ha segut oblidada. No hi estem conformes.

I no es tracta que mosatros vullguem rebre subvencions. Més bé al contrari. Volem que es puga viure del camp i que es puga viure bé i amb qualitat. Es puga viure amb l'esforç dels treballadors, amb l'esforç que fan els treballadors del camp i la mar. Volem que el govern central, junt amb mosatros, canvie la dinàmica de treball en la Unió Europea i instal·lar una dinàmica de treball que done suport a l'agricultura productiva i l'agricultura de qualitat. Mosatros defenem estos interessos, que són els interessos dels nostres llauradors, que són els interessos de tots els valencians, i ens agradaria defensar-los de la mà del govern central. *(Aplaudiments)*

El Govern d'Espanya té la responsabilitat i l'obligació de liderar en el si de la Unió Europea les negociacions d'estos sectors, fonamentals en el conjunt de l'agricultura espanyola i de la valenciana en particular. En la reforma del vi exigirem que faja el que no s'ha fet en les fruites i hortalisses: demanarem i reclamarem que estiga al costat dels nostres llauradors.

La fructicultura i el sector vitivinícola són hui assumptes prioritaris per a mosatros. Pròximament s'aprovaran, quasi amb tota seguretat, l'OCM del vi, les mesures nacionals d'aplicació de fruites i hortalisses i el marc nacional dels programes 2007-2013. Ens juguem molt en estes negociacions, senyories. Per això, com dia fa un moment, en esta matèria, i com ja este matí mateix he fet, anem de la mà dels nostres llauradors, dels nostres productors, de les associacions agràries i també esperem que de tots vostés, i especialment comptem, com dia, amb l'aportació decisiva de les organitzacions agràries i de tots els organismes que treballen pel medi rural, relació que es concretarà abans que acabe l'any en una taula de concertació agrària.

Senyories, des que forme part del govern valencià, en totes les actuacions que he dut a terme davant el Ministeri d'Agricultura sempre he reclamat un canvi en el tractament que des de Madrid es dona a la nostra agricultura i a altres sectors de la nostra comunitat, perquè entenc que no és defenen correctament els nostres interessos. Amb tot, el nostre compromís és continuar treballant de ferm amb tots i per a tots els nostres sectors, i junts lluitarem per tindre sectors competitiu i rendibles.

Vaig acabant.

Adoptarem, d'acord amb l'article 18 del nostre Estatut d'autonomia les mesures polítiques, fiscals, jurídiques i legislatives —algunes de les quals ja he anunciat en el transcurs d'esta compareixença— que siguen necessàries per a garantir els drets del sector agrari, el seu desenvolupament i protecció. Treballarem en la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació amb totes les nostres forces per a millorar les coses, com ho han vingut fent els meus antecessors en el càrrec i companys del Partit Popular. Treballarem per la nostra terra, duent a terme una política de desenvolupament rural sostenible que afavorisca la cohesió territorial de la comunitat, que atalle debilitats i implemente les potencialitats, que millore la nostra competitivitat, el nostre medi ambient, que diversifique l'economia i millore la qualitat de vida dels nostres llauradors.

Tot açò no serà possible, no és possible, de fet, sense l'abnegat treball, com sempre, del llaurador, que a més de treballar per uns productes de qualitat és el verdader jardiner i ecologista de la nostra comunitat. ¿Què seria el nostre territori sense ells? Com dic, la seua dignitat, treball i abnegació han fet que hui encara, i a pesar de tantes dificultats, continuen treballant en l'estalvi d'aigua, que de forma tan injustificada se'ls nega.

Senyories, ja comptem amb el treball i esforç dels nostres llauradors i de les seues famílies. Ara, hui, ací, els demane que els ajudem, que ens ajuden a dignificar eixe treball amb eixe gran acord, que és del que els parlava. Necessitem eixe pacte, perquè el nostre camp i les seues gents continuen siguent motiu d'orgull per a tots mosatros. Si mosatros no abandonem la nostra agricultura, ells, els llauradors, tampoc ho faran.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

#### **La senyora presidenta:**

Moltes gràcies, senyora consellera.

Té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre diputat Antoni Lozano.

#### **El senyor Lozano i Pastor:**

Bona vesprada, senyora presidenta.

Senyories.

Senyora consellera, senyora Maritina, en primer lloc, com no pot ser menys, felicitar-la pel seu nomenament. Vaig tindre ocasió històrica, en este cas, de compartir amb el seu pare, quan era president d'AVA, i jo secretari general de la Unió de Llauradors, els problemes del camp. De veritat que pense, i perquè el conec, que estarà molt orgullós de vore-la asseguda a vosté ahí, perquè és veritat que és un honor molt seriós, (*aplaudiments*) molt bonic, estar al front del (*inoible*) ...

Dit açò, no lleva, i me va a permetre que siga, almenys, el més crític, perquè jo crec que el moment ho necessita. Li he vist, en la seua intervenció, molt bones intencions. He vist que té una visió bucòlica, que ara li explicaré per què no compartixc, i que, lògicament, podem tots estar d'acord en com de bonic és el camp, però, una altra cosa, i agarrant-me a les últimes paraules que vosté ha dit, ha dit que si no abandonem els llauradors, ells no mos abandonaran a mosatros, i, per desgràcia, és totalment el contrari el que ha ocorregut, que el Partit Popular ha abandonat els llauradors i més de 85.000 han abandonat, dels 150.000 que n'hi havien i ne quedaven en 1995, quan el Partit Popular començà. Per tant, no puc estar d'acord amb eixa afirmació.

Vosté ha barallat moltes dades, que han donat, al meu entendre, una falsa realitat. Perquè la realitat, senyora consellera, senyora Maritina, és que pràcticament les hortalisses d'este país han desaparegut, que pràcticament el sector de la flor no existix..., perquè vosté ho ha barallat entre planta ornamental, que és veritat que som els primers productors d'Espanya, però és veritat també que el sector de la flor se n'ha anat en orris perquè no n'hi ha en estos moments, i si m'apura, es podrien comptar amb els dits de la mà, els productors de flor tallada.

No parlem tampoc de la fruita dolça, que vosté sap que en estos moments ja no som els principals exportadors de fruita, o productors de fruita, perquè tan sols Extremadura ha aconseguit, a través de les seues polítiques agroalimentàries, fer un sector que, en este moment, està guanyant-mos la mà en la fruita dolça. Per tant, és veritat, i vosté ho ha dit, que en exportació hem avançat, però gràcies a la citricultura i, en tot cas, en alguna cosa, el caquí.

Però li diré més: les quatre pitjors campanyes de preus de tota la història de la citricultura valenciana la té el senyor Camps sobre les seues esquenes. Perquè, clar, una cosa és exportar i una altra és que eixa exportació redunde en preus per als llauradors, i exportar a desfer..., i vosté té en l'equip gent que això ho coneix molt bé, i que des d'ací salude, perquè estan dalt, en la daixò d'invitats, sap molt bé que exportar d'eixa manera, l'única cosa que fa és arruïnar els llauradors. En estos moments, s'envia la taronja, se deduïxen gastos i, si queda alguna cosa, és per als llauradors, i això, son pare, segur que li ho haurà comentat.

Mire, jo, a banda d'açò, tinc de dir-li que els últims anys, i m'agradaria també fer una xicoteta dissertació sobre quins són els objectius, com vosté ha fet abans, perquè crec que fins ara l'única cosa que hi ha havut és molta propaganda, molt de plans i autobombo en excés.

I eixe tema dels plans, m'ha deixat vosté preocupat, perquè vosté ha dit que va a fer un congrés autonòmic... Li vull recordar que els seus antecessors crearen el for agrari, feren el pla Millorar, feren un altre llibre blanc... ¿Sap quina és la realitat de tot això?: que costà un muntó de diners a l'erari

públic, a tots els valencians i valencianes. I ara, després que està perfectament arplegat en un llibre, tant de la universitat com de les mateixes organitzacions professionals agràries, de quins són els problemes que té el camp valencià, ara vosté me fa l'efecte que vol entretenir un poquet més el sector, per allò de dir, «mentres el tinga ocupat, no me crearan problemes», i tornem a començar, com va fer el senyor Cotino, amb un pla Millorar amb 53 taules sectorials i subsectorials, a on va tindre durant mesos i mesos a tots ficats al voltant d'una taula, perquè anaren assolint el que ja se sabia. Perquè li tinc de recordar que fa moltíssims anys que el sector, i perdone que li insistisca en son pare, ja teníem definit quins eren els problemes que té. I vosté ho ha dit.

I, a més, el que és trist és que vosté els ha reflectit lui, quinze anys o dotze anys després d'estar vostés governant, la qual cosa ve a dir que el que jo estic diguent té total la raó de ser: no hem avançat absolutament en res. I això és preocupant.

Mire, en el tema del minifundisme i la parcel·lació, què ha passat?, i li ho pregunte, què ha passat amb el cultiu en comú? Perquè la realitat és que encara no hem cobrat això de l'any passat, i l'ordre d'enguany no ha eixit. Per tant, haurem de valorar una altra vegada més que tot el que era el pla Millorar, que, damunt, no estava dotat amb diners, i vosté ho sap, que el problema més greu que vosté té és d'on trau els diners per a tots els plans que vostés volen fer, doncs, la veritat és que tan sols cent hectàrees de tota la comunitat, cent hectàrees a soles, s'hi acolliren. I ara, en estos moments, fa la impressió, i el sector m'ho ha dit, que li ho preguntara, què va a passar?, per què no ix la nova ordre que ho regula?

Senyora consellera, al final, vosté també ho ha dit, tenim un problema, que tenim una gent molt major al front de les explotacions, i poca incorporació de jóvens, tan sols uns tres-cents cada any s'incorporen al sector agrari. ¿Això què vol dir? Que ni tan sols cobrim el relleu generacional. És una qüestió de supervivència del sector. Jo estic d'acord amb vosté: necessitem una agricultura productiva, amb capacitat de mercat, competitiva i, lògicament, tindrem de vore també en el món rural com ho fem per a mantindre la població.

Perquè eixa és l'altra realitat, que vosté, quan jo li dia «bucòlica», i perdone que li ho diga en eixe sentit, que jo crec que és una paraula inclús bonica, la realitat és que en estos moments 74 nuclis rurals han desaparegut de la Comunitat Valenciana. I li diré més: 84 ja tenen menys de cinc habitants. La qual cosa ve a dir que alguna cosa haurem fet mal, perquè jo crec, sincerament, que si en alguna de les coses més clar ha segut el desastre i, sobretot, la incompetència del Partit Popular en estos dotze anys, és en el tema que li ha endossat a vosté: agricultura, desenvolupament rural, ramaderia i pesca. Perquè ahí ha segut un verdader desgavell el que ha estat passant en esta comunitat.

Eixe envelliment, lògicament, ara se produïx que la gran majoria de llauradors que quedem, que li insistixc, som molt poquius... Perquè a mi me fa un efecte, me fa l'efecte que el Partit Popular, l'única cosa que ha intentat en tota esta etapa era vore com acabava amb els poquets llauradors i ramaders que quedàvem per una qüestió molt senzilla: perquè en realitat, els interessos del Partit Popular estan molt més a prop d'altres realitats econòmiques que necessiten els dos medis de treball que tenim els llauradors, el territori i l'aigua.

I, lògicament, vostés han fet creure al conjunt dels ciutadans i, sobretot, de llauradors i ramaders que tot pot ser un PAI. Jo li pregunte i, a més, molt seriosament, perquè jo crec, i tindrem ocasió de debatre amb vosté, 830.000 hectàrees, aproximadament, —vosté té dades de la conselleria i sap que varien — però unes 830.000 té la Comunitat

Valenciana productives, pràcticament la meitat de regadiu, l'altra meitat de secà. En el millor dels casos, que el Partit Popular portara a cap tots els plans —camps de golf, estructures i tot el que vosté vulga — estariem parlant d'unes 50.000 hectàrees. Jo li pregunte: quina política pensa fer per a les altres 775.000 que me fa l'efecte que no en tenen? Alguna cosa haurem de fer, perquè si no, per a mi serà molt fàcil i l'any que ve vindré ací i dir: «Senyors del Partit Popular, vostés han creat... jo vull que el meu camp del meu poble, jo vull que siga un PAI.» Clar que sí. Home, mosatros som agraristes, però *tontos* no. Mosatros, el que volem és que vostés mos facen un PAI. Però vosté sap que això no és possible i a més és una barbaritat mediambiental i és una barbaritat perquè no és un creixement sostenible.

Per tant, podem estar d'acord que moltes d'eixes actuacions se podrien i se deuen seguir fent, però d'una forma racional. En el que ja no puc estar d'acord és que se facen eixes il·lusions que després l'única cosa que comporten és un preu, que eixe és un altre dels problemes que vostés saben que tenim, un preu de la terra que no s'ajusta a la productivitat que ella dóna sobre els llauradors. Eixa és la realitat que pel que vosté veu, senyor consellera... i per això li desitjava molta sort, i acabe perquè ja està, li desitjava molta sort perquè en la mesura en què el Partit Popular pareix que ho deixa tot a la sort per a resoldre els problemes, li deia que si vosté té molta sort, segur que eixim guanyant tots.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

#### **La senyora presidenta:**

Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Els Verds-Izquierda Republicana: Compromís pel País Valencià, té la paraula Josep Maria Pañella.

#### **El senyor Pañella Alcàcer:**

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories, senyora consellera volia començar, la primera cosa, felicitant-la primer pel nomenament, que és evident que cal fer-ho, però també pel to de la seua intervenció, que pense que és un to que ha començat molt bé. Ha començat oferint-nos la mà i jo ací, les primeres paraules meues són de respondre positivament a eixe oferiment. Respondre, primera, perquè ha fet vosté l'ofertament i és just que nosaltres contestem aixina i també, perquè estava decidit a fer-ho jo també.

En la seua exposició, coincidim bàsicament perquè en la situació de l'agricultura, quan algú propose fer actuacions, estes actuacions sempre seran positives en la situació que estem. En alguna dissentim, i al llarg de la meua exposició li l'acclariré.

Estem d'acord que en astò del camp hem de fer una visió global. Estem d'acord també que el camp no és només agricultura, és paisatge, és història, és costum, és un component de la personalitat valenciana i, per tant, això cal acceptar-lo. Que també cal coordinar totes les accions que se facen a través... no només és agricultura; és agricultura, és territori i medi ambient i és moltes coses més.

Estem d'acord en el que havia dit la taula de joves agricultors, però si me permet ja d'inici un consell, no la faça molt gran per causa de l'envelliment que té la població. Però, tant de bo, al llarg d'esta legislatura poguérem anar eixamplant-la i que cada vegada siga més gran.

Li he ofert la meua col·laboració, tota la meua, perquè indubtablement, en la situació que tenim en l'agricultura valenciana, en la situació que tenen tot el sector, no se podia perdonar que algú posés la traveta a les actuacions que, com he dit, són necessàries i poden ser molt positives.

Jo, en la Comissió d'Agricultura, el dia que els senyors diputats i diputades van fer la votació i van tindre la gentilesa de votar-me com a president, recordaran els que estaven allí les meues paraules, que van ser: «Faena tenim». Faena tenim per alçar un sector que en este moment és molt precari; un sector que està en plena crisi i que és una crisi basada en moltes coses. Una part són factors externs que són difícils de controlar. Vosté ho ha dit també: la internacionalització de l'economia nos aporta unes condicions que són difícils, no impossibles; no impossibles, sobretot, si hi ha voluntat política.

Però no és més veritat que és un sector políticament oblidat. És freqüent vore programes electorals plens de mesures que afecten clarament al sector. També és freqüent, malauradament, que quan es governa estes mesures no es concreten ni s'acompanyen de les partides pressupostàries, de les partides econòmiques necessàries per a desenvolupar eixos programes. Aleshores, anirà bé, se notarà si hi ha voluntat política.

Avui, quan es mira el camp no s'estima només la seua capacitat productiva. Normalment, quan algú mira el camp està mirant quantes altures podem construir allí. Això està marcant el futur del nostre poble i cal reconèixer que en el futur, en este passat, el Partit Popular no s'ha preocupat massa ni gens per canviar eixa postura, sinó més bé ha estat una postura potenciada al màxim des del mateix govern del Partit Popular.

Mire, avui estem en una situació que jo valore com a crítica i jo reconec que vostés tenien fa quatre anys l'objectiu i vaig a intentar citar-lo exactament: el creixement de la renda agrària compassada amb la variació de la renda disponible. Bé, doncs la situació actual és que la renda agrària total en termes reals durant l'any 2006 ha experimentat una disminució del 3,7% respecte a l'any anterior. Ha passat de 12.700 i escaig de milions d'euros a 12.200.

Però no és només això. Podem dir que la renda agrària actual està per davall de la renda agrària de 1990, de fa 17 anys i això són dades oficials. I són més específiques estes dades si mirem com ha tot passat en la legislatura anterior, perquè 2004 representa una davallada del 7%; en 2005, la davallada respecte a l'any anterior és del 12,7%; en 2006, un 3,7%. Al final, diem que en quatre anys la renda agrària total ha disminuït en un 21,8%.

Vosté ha parlat d'exportació i la... Està molt bé, però a mi m'agrada, per saber com està el sector, parlar de quina repercussió té en el llaurador. I, per tant, si prenen en consideració els preus al consum i comparant-los als preus en origen relatius a l'any 2006, observem que els preus en origen van arribar a multiplicar-se per 11 en destinació i que la diferència màxima va ser del 290%. És molt significativa en eixa pujada l'escassa participació del productor en el preu final de venda, sobretot en productes com la clementina, en la qual participem en un 12%, en la poma o en la pera.

Eixa dramàtica situació de les fruites i de les hortalisses també, que el marge mitjà d'aquest ha sigut del 403% en origen i destinació; la participació de l'agricultor, al voltant d'un 24% ahí. Doncs ahí si cal considerar que hi ha una responsabilitat del govern del Partit Popular, ja que les mesures, cal dir que moltes vegades ben presentades, no han estat portades a la pràctica de forma eficient i a les xifres em remet. I este és el problema; el problema no és el programa que es presente, sinó el problema és les mesures amb les quals s'actuarà.

Vostés volien donar a temps les ajudes; havien assumit el compromís que les ajudes als agricultors serien enviades a temps. La realitat ha estat l'incompliment habitual d'esta promesa. Ho demostra que des de maig tenen vostés l'esbo-

rrany 23/05/07, d'una ordre per la qual s'estableixen ajudes als productors de cirera de determinats municipis del País Valencià afectats per les adversitats climàtiques d'este any. Fins avui, està ahí aturada. No s'ha publicat. Jo li demane que tinguen rapidesa en estes coses, que el nostre agricultor està patint per estos retards. Està partit, però també és veritat que no ho fa en solitari, sinó que l'any 2007, esta conselleria és la que més ha tardat de tot l'estat en el pagament als agricultors i ramaders de les ajudes directes procedents de la política agrària comuna.

Això són realitats que tampoc cite jo amb acritud, sinó cite per dir que no és este el camí pel qual arreglarem, però si anem a arreglar-lo, indubtablement, ens tindrà ahí.

Nosaltres demanen una ràpida actuació administrativa en la concessió de totes les ajudes. I vaig a recordar també que fa pocs dies, el 12 d'agost, vam tindre, per una pedregada, per moltes comarques del país, que va destruir moltes collites, que esta gent està esperant actuacions immediates. Va destruir l'ametla, va destruir l'oliva... I jo, particularment, vaig estar a un població, que és la Salzedella, on.. eixa població... una població menuda, però que se basa en tres cultius: la cirera, l'ametla i l'oliva. En este moment, mire quina perspectiva té davant esta població. Per tant, cal actuar immediatament.

Sobre la modernització de les estructures agràries, vosté ha parlat de 54 programes, de 13... crec que eren 13 milions d'euros. Me pareix molt bé; això, pense, que estaria dins del pla Millorar, que és la millora del que és l'explotació en cultiu comú. Però, compte, que ahí hi ha projectes que estan molt bé i no vagen estos diners a la millor a servir per a comprar taules i cadires, i no dic un exemple a l'atzar; i no dic un exemple a l'atzar. Eixes actuacions del pla Millorar estan bé, però podrien ser més efectives si estigueren acompanyades de mesures relatives al mercat de la terra i la transmissió patrimonial. Vostés parlen de l'explotació del cultiu en comú. Bé, doncs que hi hagen beneficis fiscals per als propietaris que venguen la terra als agricultors professionals per aquesta finalitat; que hi haja una secció de taxes i prioritat en la conselleria, d'ajudes financeres per a indemnitzar, per exemple, els cohereus que impedisquen la divisió de la propietat; establir el dret de tanteig i retracte en l'adquisició preferent en el cas d'agricultors professionals.

Vosté ha parlat també de la llei de desenvolupament rural al territori de la Comunitat Valenciana, crec que l'ha citat aixina. Bé, doncs fa quatre anys van prometre que desenvoluparien una estratègia valenciana de desenvolupament rural, un institut de desenvolupament rural, una llei valenciana de desenvolupament rural i un projecte anomenat «Espais i paisatges rurals» i no hem vist, en absolut, cap resultat.

Per tant, sí és veritat; necessitem urgentment un pla potenciador de les activitats tradicionals de l'interior, tant el que fa referència a l'agricultura com a la ramaderia i altres activitats. Però no només amb la intenció de potenciació del sector econòmic, sinó també com un mitjà per a impedir el despoblament de les comarques, un mitjà de previndre els incendis... Fa quatre dies, vam tenir un incendi a l'Alcalatén i hi ha fotografies que demostren com el foc se va parar sol quan tenim una finca que està treballada o quan tenen un bosc que hi ha una ramaderia que esta mantenint-lo com toca.

Per tant, prenguen interès i ahí ens tindrà. Preguem interès també per potenciar estes comarques de l'interior, però invertint. He dit abans que el problema està que no hi hagen partides pressupostàries per a executar estos programes; endavant, per eixa via.

I cal que dir que, en un aspecte, vostés ho han fet molt bé, en l'aspecte de millorar la competitivitat dels cítrics. Ningú

pot millorar la competitivitat dels cítrics valencians en este moment, sobretot si tenim en compte que la competitivitat es basa, principalment, en dos aspectes: la qualitat i el preu. Tota la taronja valenciana, indubtablement, té una qualitat reconeguda que no hem de dir, i en este moment, els citricultors valencians donen la taronja, donen i regalen la taronja sense tindre cap preu. Per tant, si el preu és zero i la qualitat és alta, no cal competir ja més per a pujar eixa competitivitat, perquè ja ho hem aconseguit al màxim. *(Aplaudiments)*

Eixes actuacions... vosté ha parlat també de donar ajudes al suc. Mire, ahí és una de les que jo, com a mínim, tal com l'ha proposat, no estic d'acord. No han de donar les ajudes al suc, per a la fàbrica, les ajudes han d'anar directes a l'agricultor, l'agricultor que avui no pot mantindre de cap manera eixe cultiu. Mire, senyora consellera, si no hi ha taronja no hi ha suc i si no hi ha agricultors no hi ha taronja. Eixa és la realitat.

Per tant, li agrairia que anaren dirigides tot al màxim les subvencions a allò que és l'agricultor que avui està abandonat literalment...

**La senyora presidenta:**

Acabe ja, per favor.

**El senyor Pañella Alcàcer:**

Moltes gràcies. Acabe de seguida, senyora presidenta.

Per tant, en mesures positives, cal anar ahí. Efectivament, vosté ha parlat de regularitzar els contractes. Jo li parle d'una llei de contractes. Parle d'una llei de contractes que ha d'establir l'obligatorietat i l'obligació contractual en totes les transaccions...

**La senyora presidenta:**

Gracias, señor Pañella.

**El senyor Pañella Alcàcer:**

Bé, doncs seguirem en el moment que vosté me done permís, senyora presidenta. Seguirem. *(Aplaudiments)*

**La senyora presidenta:**

Y por parte... per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'il·lustre diputat en Fernando Giner.

**El senyor Giner Giner:**

Amb la vènia, senyora presidenta.

Honorable senyora consellera.

Senyories, van a permetre'm a mi també, com al senyor Lozano, en este cas, que destaque l'encert que ha tingut el president camps amb la designació, nomenament, de l'honorable consellera.

És ben clar que ama la terra, i dic «ama», i expressament no utilitze *estima*, perquè *amar* per a mi, i objectivament, té connotacions molt més profundes, molt més íntimes, molt més autèntiques que *estimar*. *Estimar* té unes connotacions més materials. I aixina, de pas, evitaré, amb esta matisació que acabe de fer que algun donyet del bolletí —perquè s'enteren, algun *duende* en castellà —, algun donyet del bolletí, amb el seu afany normativitzador, canvie el sentit del que jo vull dir. Com alguna experiència ja

tinc en esta santa casa, per això ho dic en la primera de les meues intervencions.

I és que a la consellera eixe amor li ve de família. A vosté l'amor per la terra li ve de casta, li ve de raça. Son pare ha sigut sempre admirat per mi, un home vinculat a la terra i a l'agricultura. I això al final és una cosa que es porta en els gens, és inevitable.

Per tant, i més encara més després d'haver escoltat la seua intervenció, la nostra agricultura, i amb ella la ramaderia i la pesca, tenen al seu front, com a capdavantera, una dona que té des què té ús de raó, des què era xicoteta, des de sempre, un contacte directe amb la realitat del camp valencià, la qual cosa quede dit que no és poca cosa, és molt important.

Intervinc en nom del Grup Parlamentari Popular que, com no podia ser d'altra forma, recolza el Govern, per a expressar la ferma convicció que tenim com a grup de dispondre d'un gran projecte, d'una política agrària definida, precisa, clara, realista, ambiciosa.

Senyories, permete'm també que matise algunes qüestions. Ací s'ha dit, en boca d'un il·lustre portaveu, que en este moment en el camp no n'hi han preus, que es ven a resultes. Un, no. Rectifique, ho han dit els dos portaveus de l'oposició. I això és radicalment fals, i ho dic jo, que sóc llaurador, igual que tu. Tu no tens tractor *amarillo*, i jo tampoc, però som llauradors. *(Aplaudiments)* És totalment fals que en este moment s'estiga venguent a resultes en els nostres camps. Vosté ho ha dit, i l'il·lustre representant... És totalment fals. Si te la volen comprar a resultes, dis-m'ho a mi i voràs com et fan un contracte i te la compren de morena. Això és totalment fals.

Com és fals *(aplaudiments)*, com és fals, com és fals, com s'ha dit ací, que el Partit Popular ha abandonat el camp. Home!, això queda bé des del punt de vista del discurs, més o menys demagògic, alguns discursos tenen una càrrega molt més demagògica que altres. Jo he escoltat ací fa un poquet que 74 pobles han desaparegut, 74 nuclis en la comunitat han desaparegut. Ja em passarà la relació, perquè ací en la Federació Valenciana de Municipis i en les tres diputacions seguim mantenint el mateix nombre de nuclis, de poblacions, i no m'ixen a mi els comptes dels 74 nuclis. Forma part també d'eixa tendència a la demagògia. Però quan s'afirma, com s'ha afirmat ací, que el Partit Popular ha volgut acabar amb l'agricultura, perquè mos dediquem a fer PAI, però vosté ha tingut un lapsus freudià, un lapsus freudià, perquè automàticament s'ha apuntat a la fila, s'ha ficat a la cua per a fer... a vore si li permeten a vosté fer un PAI. Això els passa als seus alcaldes també en moltes ocasions. Però, bé, lapsus d'estos n'hi han en tots els llocs.

I al final jo dic una cosa que és molt important com a representant del Grup Popular. Mosatros estem convençuts que és necessari un pacte per l'ús i per l'aigua, un pacte que ha ficat damunt la taula tant el conseller García Antón, i al qual ha al·ludit també en la seua intervenció la consellera. Mosatros, per contra de tot això que demagògicament se diu, som, hem sigut capdavanter en la modernització dels regadius —i no ho poden negar això —, amb l'esforç que comporta no sols per a l'administració, també per als llauradors. Hem sigut capdavanter.

I ara la consellera ha tingut la valentia de plantejar un objectiu d'arribar al cent per cent dels regs modernitzats. I parla eixe repte que ha plantejat per si mateix, parla per si mateix del compromís que té el govern popular en una matèria tan sensible com és la de l'aigua. Una aigua que, per cert, seguixen negant-mos i que una vegada més reclamem, no mos cansarem de reclamar, i exigim perquè la necessitem

per a un millor futur, per al millor futur de la Comunitat Valenciana.

Miren, mai hem entés, mai ho hem entés, ni entenem ni entendrem que a la Comunitat Valenciana se li negue el transvasament d'aigua de l'Ebre, mentres a altres comunitats (*aplaudiments*) que no ho necessiten tant s'està disposat a facilitar-li eixa mateixa aigua de l'Ebre. No ho hem entés mai ni ho entendrem mai.

Com no acceptem ni acceptarem que es *racanege* l'aigua del Tajo-Segura i que sempre siga la Comunitat Valenciana la sacrificada pel govern central, pel govern de Madrid, que es dedica constantment, però constantment, a dinamitar els interessos dels valencians i valencianes per les nefastes polítiques del govern Zapatero.

Molt bona prova d'eixa nefasta política ha sigut l'actuació del govern —i jo vull reincidir en eixe tema—, del govern central en el transvasament del Xúquer-Vinalopó posant en perill, posant en perill, i perdent-los, fons europeus, canviant el traçat, dilatant l'execució del projecte, enfrontant els regants de la Ribera amb els del Vinalopó. No fiquen cara d'estranyesa, perquè vostés, perquè vostés (*protestes*) han tingut... vostés han tirat al fem 67 milions d'euros en una obra feta per a precisament parar-la a petició d'Esquerra Republicana. Això ho han fet vostés. (*Aplaudiments*) Perquè vostés, perquè vostés s'han encabotat en explotar en la presa de Cullera, amb un cost que supera els 2,5 milions d'euros, quan des de Corts costava molt menys, infinitament menys. Vostés, que tant s'omplín la boca de la sostenibilitat, vostés en el seu projecte han tripliat, res més que triplicat, el cost energètic.

Mire, vosté que viu en la Ribera. Cullera, 97 quilòmetres. Mire si és facilet. Antella, 47 quilòmetres. Vostés tripliquen el cost energètic. Vostés, canviant eixe projecte, han produït més impacte ambiental i, el que és més important per als llauradors, que al final som els qui mos hem de rascar la butxaca, una repercussió que tenia eixe projecte del 13%, en eixa meravella de modificació que han aportat vostés, mos costarà el 60%, res més que el 60%.

Hui, en la compareixença de la senyora consellera, hem pogut constatar una realitat, la realitat de la nostra comunitat, una realitat que és vital per al poble valencià, des del punt de vista econòmic, però també des del punt de vista social i cultural, tal com ha remarcat la consellera. Una realitat que conforma, i estem plenament d'acord en eixe fet, en eixa apreciació de la consellera, que la nostra pròpia personalitat i identitat com a poble no s'entendria sense l'agricultura, la ramaderia i la pesca. D'ahí la seua importància d'estos sectors i la seua transcendència.

Però això no impediex, sinó ben al contrari, fer compatible el recolzament i potenciació dels nostres sectors agrícoles, ramaders i pesquers. Ha aportat vosté, senyora consellera, molts projectes, moltes idees, que mosatros li recolzarem. I ha parlat d'una cosa que també dia ahir el conseller de Justícia. «Volia fer ahir —dia ell— una justícia social.» Vosté ha parlat que no es pot entendre ninguna política sense la paraula «social». Eixa és la idea fonamental que impregna l'actuació del nostre grup i li recolzem totes eixes mesures que per qüestions de temps no vaig a poder enumerar.

Però sí que vull dir-li que per la importància que té el sector, pel seu pes, per la seua contribució a la taxa de cobertura de les exportacions valencianes, perquè eixa taxa siga la més alta d'Espanya, tot això, i cal reconèixer-ho, ha sigut possible a pesar de tindre en contra Brussel·les, a pesar d'haver tingut en contra, i matxucant sempre, el govern central de Madrid. I hui sense anar més lluny hem tingut un exemple: en l'Associació Valenciana d'Agricultors denunciaven

la campanya d'assetjament que estan sofrint els viticultors de la comarca Utiel-Requena.

#### La senyora presidenta:

Señor Giner, por favor, vaya terminando.

#### El senyor Giner Giner:

Acabe. Li haguera volgut dir moltíssimes més coses que el nostre grup li recordarà.

I acabe amb un refrany valencià. N'hi ha un refrany valencià que s'utilitza molt en el camp que diu: «En setembre, el que tinga blat que sembre». I hui, un dia de setembre, vosté ha demostrat que té bon blat i que ha sabut fer una bona sembra.

Res més, moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

#### La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Giner.

Té la paraula la senyora consellera.

#### La senyora consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació:

Senyora presidenta.

Senyores i senyors diputat.

Bé, m'han ficat molt difícil la rèplica, perquè la veritat, les paraules que m'han dedicat al principi de la seua intervenció han sigut tan *carinyoses* i tan entranyables que no puc més que agrair-les de tot cor. Mostrar la meua satisfacció perquè en algun moment les coses hagen sigut aixina. Mostrar la meua alegria per pensar que, efectivament, algú que m'ha precedit haguera pogut fer una bona labor per la gent del camp, i haguera pogut ser un bon representant per a la gent del camp i haguera pogut treballar de bona veritat per la gent del camp. I que això es reconega en la nostra comunitat, realment parla molt bé de les seues paraules i supose que parla de la labor que va fer esta persona en el seu moment.

Per tant, moltíssimes gràcies i el meu reconeixement per les seues paraules. (*Aplaudiments*)

Igual que li agraiisc eixes paraules tan entranyables, li agraiisc també les seues crítiques. És més, seria més fàcil per a mi sols haver rebut les crítiques. I li les agraiisc perquè també les interprete en el mateix to de voler caminar junts i de voler ajudar la gent del camp i els problemes de la gent del camp. No les compartisc, evidentment, i ara tractaré de dir-li per què no compartisc eixes crítiques.

Li prenc com a un afalac la paraula «bucòlica», no m'ho havien dit mai. No crec que siga una persona que transmeta... ni que per la meua forma d'expressar-me o d'estar parega que siga bucòlica, però li ho prenc com un afalac i ho entenc des del punt de vista que a la millor vosté ha volgut entendre que estava traslladant una imatge idíl·lica del camp.

I en eixe sentit li diria que comence ja a no compartir les seues crítiques. Jo no he traslladat una imatge idíl·lica del camp. Jo crec que probablement conega el camp tant bé com el coneix vosté, i no sols perquè l'ame, i l'ame de veritat i el conec des de sempre, sinó perquè també he treballat en eixe àmbit i he desenrotllat part de la meua vida professional en ell, i això m'ha donat ocasió a conèixer bé els problemes del camp.

Però li diré que no entenc molt bé quan vosté parla que un congrés, el pla Millorar... Volem diàleg o el diàleg és

entretenir-se? Volem parlar tots i tots junts, dissenyar i defensar mesures i dissenyar uns instruments que permeten solucions per al camp valencià? O si fem això estem entretenant-se uns en altres i aleshores no avancem?

Mire, senyor Lozano, jo quan li he dit que m'agradaria que tots junts establirem una dinàmica de treball que permetera defensar una agricultura competitiva, li ho estava dient de veritat, li estava dient que crec que efectivament amb el coneixement de tots i en l'interès que tots tenim que això isca bé podem dissenyar polítiques que permeten solucions reals per al món del camp. I confiava que eixe fóra el missatge que vosté haguera rebut.

Entenc que el senyor Pañella ho ha interpretat en eixes condicions i ha acceptat eixe rept de diàleg, de treballar junts, de col·laborar, de dissenyar conjuntament els instruments que permeten solucions reals al camp valencià. I en eixe sentit li agraiïc moltíssim a vosté que accepte eixe diàleg i, sense dubte, espere no defraudar-lo.

Jo crec que quan he pujat ací, a esta trona, he tractat de fer un diagnòstic del camp que ix precisament d'eixe diàleg i d'eixa cooperació que en els últims anys han tingut tots els sectors implicats en ell. El pla Millorar ha sigut una plataforma en què tot el món que tenia alguna cosa a vore en el camp s'ha assegut a parlar, en què tot el món ha defès les seues postures, però el que és més important, on tot el món ha pogut dir quines podien ser les solucions a eixos problemes.

I hi ha alguns problemes de caràcter estructural en la nostra agricultura. El minifundisme, com vosté ha dit, les explotacions xicotetes. I a això es tracta de ficar solució. Contra el minifundisme, ja sabem que fa ics temps va haver una llei i no donà resultat, però ara està treballant el cultiu en comú. I vosté l'ha definit com a pocs projectes, problemes burocràtics i tal.

Jo li he de dir que en la resolució de l'any passat se va fer en les quatre línies per complet, se va començar, s'està pagant, i únicament queda en les mesures mediambientals l'última línia que és afirmar ja la resolució de pagament. Per tant, abans que acabe l'any tots els llauradors que participaren en les sol·licituds del cultiu en comú hauran rebut la seua notificació i, si complixen les certificacions, el seu pagament.

Per tant, tot està seguint el seu curs, després d'haver ficat en marxa un pla de l'envergadura i de la dificultat del pla Millorar. Era ficar en conjunt tot el coneixement de la nostra comunitat i tots els sectors de la nostra comunitat. I totes les mesures que d'ací han eixit s'estan ficant en marxa poc a poc.

Parlàvem dels jòvens. Efectivament, trobe absolutament necessària i reitere la meua oferta que ens asseiem amb els jòvens. Segurament són els únics que podran dir-mos quin és el futur del camp. Si no ens asseiem a parlar amb ells, i pot ser un congrés, o pot ser una mesa o pot ser el que vosté considere que és oportú, serà molt difícil que ells se senten implicats i que senten que les mesures que nosaltres estem dissenyant perquè s'incorporen i se queden en el camp són les que ells esperen de mosatros. Per tant, considere absolutament imprescindible seure amb ells, sentir-los —ja estic fent-ho—, sentir-los i acompanyar-los en eixes mesures.

No crec que quan vosté parla que s'ha perdut població en el camp, població de llauradors en el camp o que s'han perdut terres de cultiu estiga volent dir que és un fenomen de la Comunitat Valenciana, perquè és un fenomen que s'ha produït en tot el món occidental. Per tant, el que està passant ací és reflex de l'evolució de la nostra economia. Per tant, ací està passant el que està passant en totes les comunitats autònomes, i en totes les regions europees occidentals, i en totes les regions en les quals la gent i la gent jove ha trobat en altres sectors d'activitat una rendibilitat econòmica més alta i un nivell més alt de benestar.

Jo he fet una exposició en què he parlat de problemes del camp i per a cada problema una solució. Com en tots els sectors econòmics, hem de començar per pensar com volem que siga la nostra activitat, dissenyar-la, planificar-la. Tenim ahí tots els instituts, l'IVIA, i tota la nova xarxa d'instituts que estem desenrotllant, que són els que seran capaços de dir en cada moment què hem de produir, com ho hem de produir, què hem d'evitar fer i sobretot com podem atacar determinats problemes. Després tenim el món productiu, i per això he ficat algunes solucions també. Hem de planificar eixa producció d'acord amb el que mos done el resultat de la investigació, però també hem de planificar-la d'acord amb les hectàrees disponibles que tenim i allò que els nostres llauradors volen fer. I per això dos instruments: l'Observatori i el SIG. Tenim la informació adequada i tenim la forma de controlar-la. Per tant, fem una prospecció, estudiem, preveiem el que s'ha fer i fem eixe mapa de com ha de ser el món agrari de la Comunitat Valenciana. Fem eixe mapa entre tots. I segurament d'ací a quatre anys mosatros tindrem productes que seran els que tots els mercats mos estan demandant.

Però tot això no obvia, i no vaig a ser jo la que vaig a obviar, el problema del cost en el camp. No vaig a obviar eixe tema, evidentment. I no pot ser, i sóc jo la primera que no consentiré que això siga aixina, que en un sector tant potent com jo he descrit, encara que a vosté les dades no li ho pareguen, els indicadors són tan positius com jo els he descrit. Realment tenim una agricultura productiva, un sector agroindustrial potent i amb una gran capacitat exportadora. I el sector és tot en conjunt. El que no pot ser és que la part més dèbil de la cadena siga precisament el llaurador. Per tant, ahí és on estarem treballant. I per això he proposat també el contracte en el camp. I per això acompanyat de l'Observatori i del mapa de prospecció de com ha de ser el cultiu en la comunitat, perquè el llaurador puga cultivar el que en els mercats va a tindre demanda. Me pareix que són mesures exactament que van a allò més profund del problema del nostre camp.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

#### **La senyora presidenta:**

Moltes gràcies, senyora consellera.

Per a la rèplica té la paraula el senyor Antoni Lozano.

#### **El senyor Lozano i Pastor:**

Gràcies, senyora presidenta.

El meu antecessor, el portaveu del Partit Popular, ha deixat caure ací unes qüestions que han sigut molt amables, però jo crec que, de veritat, si vosté sap on han d'apuntar-se els llauradors perquè venguen la taronja, diga-m'ho perquè ho direm de seguida a la premsa i vore si ne té. La realitat vosté sap, sap que, per desgràcia, passa el contrari. Les cooperatives envien, reduïxen i el que queda per a ell. I el comerç privat ja, perquè ja ha deprés, també ha deprés d'ells —dic—, també envia a resultes.

Vostés han parlat els dos de pacte, i a més pacte per l'aigua. I lògicament mosatros pel pacte sempre, però contra el boicot no.

Mire vosté, sols la SEIASA a la Comunitat Valenciana en els últims tres anys ha invertit més de 350 milions d'euros en regadius. En Xest, en Turís, en Picassent, en la Vega Baixa, en el Vinalopó, més de 350. Sap que en la majoria de llocs vostés han boicotejat tot el que han pogut eixa activitat? Pregunte-ho, pregunte-ho en Xest. I ací hi ha una representant, que aleshores estava de directora general, i sap el

que estic dient. Se va fer una actuació per vore. I per tant mosatros diem, pacte? Primer lleialtat institucional. (*Aplaudiments*)

No parle ja la de la dessaladora, que estic escoltant per ahí. Estaria molt bé que la dessaladora la desboicotejaren i aixina tindriem l'aigua que necessitem.

No vull acabar la meua intervenció, (*remors*) perquè vosté veja que tinc eixe tarannà que abans he dit, però lògicament el tema de l'aigua és que mos ha tocat la veneta. Hem fet, estem fent, farem molt més inclús que els plans que..., i sobretot els convenis que s'havien fet a la conselleria.

Però vull acabar —li dia — amb propostes i mesures urgents. En estos moments vosté ha parlat del tema de llauradors, que diu que això és normal que en una activitat moderna, en una societat moderna el sector primari envia al sector secundari i terciari els seus actius. Quan estàvem en l'any huitanta en el 16% de població activa al camp, sí. Quan en el noranta estàvem en el 8%, sí. Però vosté sap que en estos moments el nivell de població activa al camp estem per baix del 2,5%. ¿Sap que ni tan sols Holanda té un nivell tan baix de llauradors en el seu sistema perquè de veritat se creuen que és una qüestió institucional, és una qüestió primordial per a la seua economia tindre llauradors? Vosté me vol dir eixes polítiques que vosté ha estat plantejant ací, i que vaja per davant i me consta la seua voluntat, i que, sens dubte, com no la conec no ho puc dir que vosté l'haja incomplert. El que sí que dic és que en els 12 últims anys els plans que vosté ha dit ací en uns altres noms, ací res de res, perquè la realitat és la que parla, i la que parla és que estem en nivells tan baixos de població activa que ja me dirà en quin vïmet fa la cistella que vosté està dient. Perquè és veritat que l'agricultura no va a canviar de mans, perdó, no va a desaparèixer, el que va a canviar és de mans. L'agricultura el que quedarà és en poquetes mans.

I vull fer una reflexió que jo crec que és molt interessant, sobretot des d'una posició en el cas meu d'esquerres. Ací hi ha un 90% d'agricultura a temps parcial, i vostés també ho saben. Eixa agricultura a temps parcial feia que finalment una cosa que era rendible, eixa renda se redistribuïa entre gran quantitat de gent com a un complement de renda. El que va a passar és que la propietat va a canviar de mans, no van a quedar llauradors, se van a fer en les terres altra gent. I el que era una riquesa de caràcter social, que era una riquesa que a tots mos beneficiava, en estos moments resultarà que estarà en mans de pocs.

Mire, si vosté vol, de veritat, en lloc d'un congrés, faça eleccions al camp i cride les organitzacions agràries; estan els jóvens, estan les dones, estan tots allí. No cal que faça un assemblearisme entre els llauradors, senzillament faça les eleccions, ja està. Cree beques per als jóvens i vorà com sí que s'incorporen. Faça 2.000 quilòmetres de camins rurals que fan falta, que en l'última etapa nostra estigueren pel voltant dels 4.000 o 5.000 milions anuals fent infraestructures en els pobles i en este moment quasi, i vosté ho sap, té 6 milions d'euros. Faça que els pobles tinguen eixe caràcter i eixes ajudes que els faça falta per a poder mantindre, per a poder mantindre —insistisc — la població activa al camp, i sobretot en el món rural.

I quan parle de nuclis ja li passaré el llistat al senyor Giner, perquè a més són dades de l'Institut Nacional d'Estadística...

#### **La senyora presidenta:**

Señor Lozano...

#### **El senyor Lozano i Pastor:**

...74 nuclis han desaparegut i 84 tenen menys de cinc habitants.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

#### **La senyora presidenta:**

Muchas gracias.

Tiene la palabra el señor Josep Maria Pañella... Perdón, perdón, pide la palabra, perdón señor Pañella, pide la palabra la consellera porque irá a contestar.

Tiene la palabra la honorable consellera para contestar de forma individual al representante del Grupo Parlamentario Socialista.

#### **La senyora consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació:**

Senyories.

En el mes d'agost s'han produït dos fets sobrevinguts: un, l'arna de la tomata, que no ha eixit ací esta vesprada, i el granís que vosté o el seu company han anomenat. I, bé, m'agradaria poder dir que no ho havia comentat entre les mesures perquè em pareixia que era una resposta lògica, àgil i la que se mereixen els llauradors i les zones afectades. Les òrdens amb les dotacions pressupostàries corresponents a les ajudes pel dany que ha fet la *Tuta absoluta* tant en la zona del Perelló i Sueca com a la zona d'Alcalà de Xivert i els danys que ha fet la pedregada, entre elles a la zona de la Salzadella, ja estan a disposició de les organitzacions agràries, ja les han consensuat entre tots, ja estan en les dotacions pressupostàries. I, per tant, estan a punt de ser publicades i poder ser beneficiaris tots els llauradors que s'han vist perjudicats per eixos dos fenòmens naturals. Per tant, no me traguen assumptes que tal, quan estos dos assumptes, que són del mes d'agost, ja estan resolts.

I el mateix, sols que en col·laboració amb la Conselleria de Medi Ambient, en relació a l'incendi que s'ha produït. La part corresponent a la Conselleria d'Agricultura ja té la dotació econòmica, té identificades totes les partides i, com molt bé deia el senyor Pañella, efectivament, on hi havia cultiu se parava el foc, efectivament això és així. I ja estan identificats tots els possibles beneficiaris i l'orde estarà en breu al carrer. Per tant, dir-los que eixos assumptes que són importants i que s'havien retrotret a temes similars però molts anteriors, els d'ara, els d'este mes d'agost, ja estan solucionats.

I després, senyor Lozano, a vosté sols fer-li un comentari. Perquè, clar, quan me parla... Jo tot el que estic fent, des que he accedit a la conselleria, m'he reunit amb tots els sectors, he parlat jo crec que amb tot el món que té alguna cosa a dir en l'agricultura, però joves, majors, professionals, no professionals, de servicis, la indústria, els sindicats, amb tot, tot el món. I de moment estem consensuant absolutament totes les mesures. No hi ha hagut ninguna mesura que haja eixit de la *chistera* i no hi ha hagut ninguna mesura que no haja fet per a recolzar el sector. I l'exemple més clar és el d'este matí.

Estos dos últims mesos hem estat treballant una proposta conjunta de rebuig a l'OCM del vi, que vosté també sabrà que hi ha moltíssima preocupació en el sector. I podem estar parlant del final del sector de la viticultura valenciana si eixa OCM ix com està eixint. I esta consellera li ha entregat este matí el document de consens de totes les organitzacions agràries valencianes a la ministra, perquè siga ella qui encapçale eixa defensa i perquè siga ella la que en nom de tots els valencians rebutge l'OCM del vi a Brussel·les. (*Aplaudiments*)

**La senyora presidenta:**

Muchas gracias, señora consellera.

Y ahora sí, para la réplica té la paraula el senyor Josep Maria Pañella.

**El senyor Pañella Alcàcer:**

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor Giner, gràcies per l'interés de les taronges del senyor Morera i a ell també li ho agrairia perquè és una preocupació, però no és el tema. El problema és que no són les taronges del senyor Morera de les que parlem sinó de les taronges de tots els agricultors. I ahí el problema és més gran. Una persona no pot donar solució amb tota la seua voluntat, no pot donar solució a eixa comercialització. I, per tant, això s'ha de solucionar en un altre moment.

A l'igual que tampoc no compartisc en absolut l'afirmació que no hi ha venda a resultes. Estem començant la campanya, però això ací se pot dir però voltat d'agricultors en un lloc que han passat la campanya passada no se podria dir eixa afirmació, no se podria dir. Si en esta campanya no passa tant de millor, però la campanya passada va estar així en eixa situació.

Hi ha una qüestió que si que voldria aprofitar, perquè el tema ix i eixirà, supose. Bé, doncs, parlem de l'aigua, parlem de l'aigua; és que el tema ix. I cal dir una qüestió: i si tractem d'avançar i si intenta algú que avancem en eixe tema? Les postures actuals no ens porten ahí. Mentre no intentem seure'ns tots per a fer una acció de sumar propostes i ordenar propostes, i no només nosaltres sinó amb tota la gent interessada, no serà més que una discussió, perdone'm, una discussió demagògica i electoralista, mentre no ens seguem. Jo ho propose: seguem-nos, sense condicions, a parlar lliurement, a posar les propostes, a ordenar les propostes, però no només nosaltres sinó amb tota la gent interessada, que és el camí per avançar. I mentre seguim aixina serem simplement una actuació i que no fa riure, en absolut. Per tant, valga la proposta seriosa de trobar-nos tots i parlar seriosament d'este problema.

Poca cosa més. Estàvem dient que jo li oferisc la meua col·laboració, com crec que la té, perquè li he dit ja d'entrada que totes les propostes que van fent, li n'he criticat una i les altre no. L'altra cosa és que dibuixem en estos darrers anys com hem arribat a esta situació, que és el que he fet.

Simplement dir que endavant, fem una bona promoció dels productes valencians, però simplement com cal fer-ho. L'altra legislatura vam fer la Llei valenciana del vi, per exemple, i està bé, però seguim tenint problemes en trobar els vins valencians, la comercialització és el problema. Avui cal anar a buscar-los perquè no el tenim. Per tant, caldrà crear estes conductes i caldrà promocionar-ho tot. Cal aprofitar totes les situacions que mos oferix, com els grans esdeveniments que tenim, per a posar això a la vista del públic.

Jo he de dir que la Copa de l'America no ha estat un exemple en això, no ha estat un exemple que visualment se brinde amb xampany francès, se done un suc de taronja procedent del Brasil. I espere que si s'ha fet alguna paella, l'arròs no siga procedent de la Xina, perquè ja seria... Valga, que en tenim un altre per davant per a donar solució a això i aprofitar. I si cal ser patrocinadors a altres nivells, perquè isquen estos productes, que ho sigam. Però cal aprofitar-los perquè, si no, crec que estem inclús prenent una postura que seria ridícula.

I, per acabar, només una qüestió, que volia plantejar abans i se m'havia quedat, com és la següent. No sé per què repassant el programa del Partit Popular s'han quedat dues propostes que no han eixit. I me preocupa perquè eren unes propostes molt clares i dotades econòmicament. I una deia que proposaven donar una ajuda compensatòria al salari

professional per als joves que s'incorporen en l'activitat agrària com a gestors del cultiu d'explotació en comú de 18.000 euros anuals durant els tres primers anys de l'explotació. I, per cert, no sé si serà un error, diu que podien cobrar el tres de colp i cobrar 55.000; se'n regalaven 1.000 de més. No sé si això és un error o és aixina.

I l'altra que també deia que proposaven donar eixa mateixa ajuda de 18.000 euros a aquells agricultors que cediren la seua explotació a un descendent si es retiraven abans del 55 anys. Era per reafirmar si eixes mesures són reals a data d'avui, si estaran dotades econòmicament en el pròxim pressupost per a dur-les endavant. I sense avançar-me, no em pronuncie, perquè si no fóra caldria criticar l'electoralisme d'este mesures. Per tant, tindrà també la meua força perquè es facen endavant, però no perquè siga una proposta electoralista. Perquè, si no, avui ens trobem que des d'un govern o altre se'ns pagarà la hipoteca, se'ns pagarà una dentadura nova, se'ns posaran ulleres tant si fa falta com si no fa falta, i en estos mesos d'eleccions, possiblement, no sé quantes coses se'ns regalaran per un costat i per l'altre. Siguem seriosos, he demanat serietat en el tema de l'aigua; demane serietat també en estos temes i que es clarifique si eixes mesures van a complir-se a partir d'ara també.

Moltes gràcies.

**La senyora presidenta:**

Moltes gràcies, senyor Pañella.

Té la paraula l'honorable consellera.

**La senyora consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació:**

Senyor Pañella.

Senyores i senyors.

Efectivament, en els pressupostos del pròxim exercici estaran incloses, sense errors tipogràfics ni aritmètics, les mesures que vosté proposa. El programa del Partit Popular, com ha dit abans un company de partit, és un contracte amb la nostra societat. I mosatros, com no podria ser d'una altra manera, complirem el programa del partit en estes eleccions.

Estic d'acord amb vosté, totalment, quan ha parlat de la deficiència en comercialització. Efectivament, jo crec que també ha sigut molt extensa la meua intervenció en temes de comercialització. Però si alguna mesura calguera incloure o modificar i tal, per suposat estaria encantada d'eixa suggerència.

Però jo abans d'acabar... o no m'agradaria acabar esta intervenció i esta última oportunitat que tinc de dirigir-me a vostés per a dir-los que jo crec que l'agricultura, la pesca i la ramaderia de la Comunitat Valenciana és molt més que la citricultura de la Comunitat Valenciana. Gràcies a Déu tenim en esta comunitat una potència agrària que va més enllà de la mateixa potència que ja té la citricultura. Tenim, com s'ha dit abans, fruita dolça, tenim una ramaderia intensa, tenim una potencialitat pesquera impressionant; però, a més, tenim un sector agroindustrial que és una potència com a regió europea.

Per tant, no ens confonguem i sapiem bé que quan parlem d'agricultura, pesca i ramaderia estem parlant molt més que de citricultura i estem parlant del sector agroindustrial de la Comunitat Valenciana.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

**La senyora presidenta:**

Se suspén la sessió fins demà a les deu.

(*Se suspén la sessió a les 19 hores i 46 minuts*)